

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119463936
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:6119463936.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej L. Š., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, XXX XX D., právne zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1.903,14 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 210,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 210,56 Eur od 27.04.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovanej náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 77,88 % .

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1 903,14 Eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 807,69 Eur od 27.4.2019 do 4.5.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 5.5.2019 do 1.6.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 2.6.2019 do 9.7.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 10.7.2019 do 10.8.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 11.8.2019 do 10.9.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 11.9.2019 do 19.10.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 804,04 Eur od 20.10.2019 do 23.11.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 788,32 Eur od 24.11.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Poukázal na skutočnosť, že dňa 06.11.2015 uzavrel so žalovanou Zmluvu č. 4511055175, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.800,00 Eur, ktorých podmienky splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v Zmluve a v Úverových zmluvných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť peňažné prostriedky v 72 pravidelných mesačných splátkach vo výške 69,56 Eur. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, preto žalobca v zmysle hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 11.04.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej 15 dní na splnenie povinnosti, ktorá lehota uplynula dňa 26.04.2019. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila a preto si žalobca uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Žalovaná ku

dňu podania žaloby uhradila celkovo sumu 2.589,44 Eur. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní celkovú sumu 1.903,14 Eur pozostávajúcu z istiny vo výške 99,32 eur zo splátok 37. až 40., úrok vo výške 114,82 Eur zo splátok 37. až 40. a zosplatenú istinu vo výške 1.689,00 Eur zo splátok 41. až 72.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 07.01.2020 vydal platobný rozkaz sp. zn. 27Up/1923/2019 v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 CSP. Žalovaná v zákonnej lehote podala proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. Žalovaná vo svojom odpore uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázala na, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, pričom poukazovala na rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 16 Co/315/2012, rozsudok KS Trnava sp. zn. 17Co/151/2012, rozsudok KS Žilina sp. zn. 5Co/369/2017, rozsudok KS Trnava sp. zn. 25Co/20/2017. Poukázala tiež na to, že ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. vymenúva obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zároveň ustanovenie § 11 presne uvádza, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná uviedla, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná v čase poskytnutia úveru splácala dlžnú sumu voči viacerým veriteľom, z uvedeného dôvodu, je toho názoru, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď napriek viacerým úverom poskytol žalovanej ďalší úver. Rovnako má žalovaná za to, že ak žalovaný postupoval v zmysle Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy a pristúpil k zosplateniu zmluvy, bez toho aby najskôr žalovanú vyzval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti postupoval v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom poukázala na rozsudok KS Žilina sp. zn. 10Co/84/2018. Rovnako tvrdila, že súdy SR v spotrebiteľských zmluvách opakovane potvrdili, že pokiaľ sa žalobca odvoláva na ustanovenia Obchodných podmienok, táto možnosť prichádza do úvahy len v prípade ak sa na tom zmluvné strany dohodnú a VOP sa stanú súčasťou zmluvy až po ich podpise účastníkmi zmluvného vzťahu a to pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy. V súvislosti s uvedeným poukázala na rozhodnutie KS Košice sp. zn. 6Co/396/2014. Žalobca teda pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepostupoval v súlade s §53 ods. 9 a §565 Občianskeho zákonníka a nie je preto oprávnený požadovať jednorazové splnenie dlhu od žalovanej. Žalovaná navrhla, aby súd zrušil platobný rozkaz a následne po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní predložil vec na konanie súdu príslušnému na jej prejednanie.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril a uviedol, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením na bola žalovaná upozornená s predmetnú výzvu súdu aj predložil. Čo sa týka absencie dátumu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, mal za to, že v zmluve je uvedená ako 72 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci a teda 15.11.2021. Ustanovenie §9 ods. 2 písm f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Z určenia konečnej splatnosti v úverovej zmluve možno jednoznačne vyvodit', kedy bude úver splatný a preto napĺňa obsah pojmu termín. Preto pokiaľ je údaj o termíne konečnej splatnosti požadovaný zákonom uvedený dostatočne určito a zrozumiteľne, nemôže ísť o chýbajúcu náležitosť. Žalobca poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. C-42/15 ktorého závery možno použiť aj pre výklad ustanovenia písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý judikoval, že nie je nevyhnutné aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Na podporu správnosti svojich tvrdení tiež poukazoval na rozhodnutia KS Bratislava, sp. zn. 3Co/56/2017, KS Nitra sp. zn. 25Co/400/2017, KS Banská Bystrica sp. zn. 15Co/75/2017, KS Košice sp. zn. 6Co/172/2018, KS Prešov sp. zn. 13Co/23/2016. Žalobca tiež rozporoval tvrdenie žalovanej, že by mal porušiť ustanovenie § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v samotnej úverovej v bodoch 1. až 26. sú uvedené požadované informácie podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovanej a následne na 1. strane zmluvy sú uvedené podmienky lustrácie žalovanej v registri úverových dlžníkov. Žalobca naďalej trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca ako aj žalovaná a ich právni zástupcovia ospravedlnili svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, poukazovali na svoje vyjadrenia a súhlasili aby súd vec prejednal prípadne aj rozhodol v ich neprítomnosti.

7. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, žalovanej a ich právnych zástupcov podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 45110551755000, ktorej súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre spotrebiteľský a revolvingový úver, platné od 01.10.2015, uzavretej dňa 06.11.2015, vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu jednak o poskytnutí bezúčelového úveru a jednak o poskytnutí revolvingového úveru. Predmetom konania je časť zmluvy o poskytnutí bezúčelového úveru, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 2.800,00 Eur s mesačnou splátkou vo výške 69,56 Eur, ročnou úrokovou sadzbou vo výške 21,19 %, RPMN 23,6 %, odplatom vo výške 21,19 %, priemernou hodnotou RPMN 15,44 %, s počtom splátok 72, pričom celková čiastka splatná spotrebiteľom(bez platieb za doplnkové služby) bola 5.008,32 Eur a termín konečnej splatnosti úveru bol 72 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Úverová zmluva bola uzavretá bez poistenia a bez dobrovoľných doplnkových služieb. V Úverových zmluvných podmienkach, v § 1 Hlavy 5 Podmienky splácania úveru je jasne a stručne uvedené, že poskytnutý úver musíte splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto úverových podmienkach uvedené inak.

10. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad pripojeného k Úverovej zmluve vyplýva, že žalovaná čerpala spotrebiteľský úver vo výške 2.800,00 Eur dňa 06.11.2015 a uhradila žalobcovi splátkami v období od 13.01.2016 do 22.11.2019 sumu vo výške 2.589,44 Eur.

11. Z listu žalobcu - Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 19.02.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú k úhrade omeškaných mesačných splátok vo výške 168,49 Eur a zároveň je upozornil, že ak dlžnú čiastku neuhradí čo najskôr, bude žalobca od nej po splnení podmienok podľa § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane príslušenstva. Priložený je aj podací hárok.

12. Z listu žalobcu - Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 11.04.2019 vyplýva, že v dôsledku omeškania žalovanej so splácaním úveru ju žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy, teda celkovej dlžnej čiastky k uvedenému dňu vo výške 2.021,05 Eur, ktorej splatnosť bola určená 15. dňom od odoslania predmetnej výzvy. Priložený je aj podací hárok.

13. Z listu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 31.10.2019 vyplýva, že sa jedná o predžalobnú výzvu adresovanú žalovanej a zároveň o oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia.

14. Súd sa ďalej oboznámil aj s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - DUO hotovostný úver a revolvingový úver, platné od 01.10.2015.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu nedodržania ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

17. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 21. 12. 2015, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa ustanovenia § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 22. 12. 2015, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) aaa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Súd dospel k záveru, že Zmluva zo dňa 06.11.2015 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

29. Súd zistil, že vyššie oboznamovaná Zmluva zo dňa 06.11.2015 je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú.

31. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriema metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únieového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecného záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozíčnej povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdného odvola, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát musí byť dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť.

32. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať termín konečnej splatnosti úveru je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika teda nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Požiadavka smernice k tejto otázke je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „dĺžka trvania zmluvy o úvere“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodiť požiadavku, aby zmluva uvádzala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluva musí obsahovať „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jasne požaduje vyjadrenie tak doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského

úveru. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejme, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „dĺžka trvania zmluvy o úvere“ pridal slová „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

35. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že doba trvania zmluvy je stanovená počtom splátok. Doba trvania zmluvy a počet splátok sú dve odlišné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v ust. § 9 ods. 2 písm. f) (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ust. § 9 ods. 2 písm. l) (počet splátok). Aj Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere rozlišovala dĺžku trvania zmluvy o úvere (článok 10 ods. 2 písm. c)) a počet splátok (článok 10 ods. 2 písm. h)).

36. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, tento nemožno nahrádzať matematickým výpočtom osobitne pri početných splátkach ako to bolo v prípade danej zmluvy. Spotrebiteľ totiž musí mať jasno už pri uzatváraní zmluvy, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, veď práve to je účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Výška, počet a termíny splátok sú ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy, a to podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zákonodarca teda nemohol mať na mysli pri stanovení termínu konečnej splatnosti úveru počet splátok. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožniť s počtom splátok. Je potrebné si uvedomiť, že účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy bolo docieľiť, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti. Nepostačuje len údaj o počte splátok, keďže nemožno od spotrebiteľa požadovať, aby si matematicky vypočítal termín konečnej splatnosti z iných údajov v zmluve. Konečná splatnosť úveru by mala byť uvedená minimálne konkrétnym mesiacom a rokom, pokiaľ termín splatnosti splátok zo zmluvy je jasný a transparentný. (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/7/2020 zo dňa 29.06.2020).

37. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospeje k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/7/2020 zo dňa 29.06.2020).

38. Súd považoval neuviedenie zákonom predpísaných náležitostí, a to najmä konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1 písm. a) až l), s), z) a aa), tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka skúmania bonity žalovanej pred poskytnutím úveru, tu súd z vykonaného dokazovania nemal pochybnosti, že žalobca konal s náležitou odbornou starostlivosťou, čo vyplýva priamo z bodov 1. až 25. Zmluvy. Rovnako je súd názoru, že k vyhláseniu splatnosti celého úveru došlo žalobcom v súlade so zákonom.

39. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Zmluve tak, ako bolo uvedené vyššie, a tiež vzhľadom na to, že žalovaná úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovanou považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

40. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.800,00 Eur a žalovaná uhradila žalobcovi spolu sumu 2.589,44 Eur, súd priznal žalobcovi len plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanej znížené o uhradené splátky a v prevyšujúcej časti žalobu v súlade s

ustanovením § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zamietol.

41. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 5,00 % ročne nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, keďže k prvému dňu omeškania bol v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Súd dospel k záveru, že žalovaná sa dostala do omeškania so splatením celého úveru dňa 27.04.2019, a to uplynutím 15 dňovej lehoty stanovenej žalobcom na úhradu dlžnej sumy po zosplatnení úveru dňa 11.04.2019. Úroky z omeškania boli preto priznané od 27.04.2019 a to zo sumy istiny, na ktorú má žalobca podľa záverov súdu nárok, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

42. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Žalobca bol v konaní úspešný na 11,06 % v pomere k celku a žalovaná na 88,94 % v pomere k celku, z čoho vyplýva, že po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej, ktorej úspech presiahol úspech žalobcu, žalovaná má právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 77,88 % celkových trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa

nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).